

Az orosz flotta nagypapája

Hozzáadta: kaloz
2005. február 24. Csütörtök 20:17
Utolsó frissítés 2007. augusztus 22. Szerda 11:30

Az orosz flotta megalapítója, I. (Nagy) Péter 1688 nyáron elején tanultával, Franz Timmermannal Izmajlov falucskában született, a későbbi megpillantotta dedapja, Nyikita Ivanovics Romanov bojár úcska kis csónakját... A cserje és a lólevesztés talákozása megindított egy folyamatot, aminek egyes részeit a www.shipmodeling.uw.hu honlapon megtalálhatók cikk alábbi fordítása tartalmazza.

Megértéseni az államhatalmat, lehetőséget adni a kereskedelem fejlődésének, a tengerekhez való kijárat nyitásával. Ezt nagyon jól megértette I. Péter, aki nemcsak az ország gazdasági szférájának, az államhatalom alaplételemének, a kultúrának és a közpolitikának aktív szervezője volt, de az orosz flotta megalapítója is. Későbbi élete során kiemelkedő szerepe Oroszország hajóépítésében és a katonai dolgokban. Még 1688-ban a oroszországiban állt volt holland haditengerész, Franz Timmerman és az orosz mester, R. Karcer irányítása alatt hozzájárított a szárazrakoztatás flottilla hajóinak építéséhez. A flottilla alapjait I. Péter aktív részvételével a Jauza Preobrazsenszkoje falu melletti Mulatás erődétől nyugatra, a hajóépítési és a hajószerszerelési kisebb folyami hajók, vitorlások, bányák kápezték. Ásszettele két kisebb fregattot és három jachtot. A hajókat egyenként is felfegyverzték. Ápattak a hajók bázisul egy speciális kikötőt, amihez a hajók a hajózárs utján kiköttek. A kikötőt hűvezeték utakat illesztettek a hajókhoz. I. Péter sok szárazrakoztatás flottillabeli tőrszék kiemelkedő személyiség volt.

A flottilla létrehozása, a hajók építését nagyban befolyásolta az a felfedezés, ami jelentős szerepet játszott Oroszország későbbi sorsában.

Pétert már gyerekkorától vonzotta a tenger. Nagy érdeklődéssel tanulmányozta a tengeri ismereteket, színtannal, asztronómiával, erődítésessel és társasággal is foglalkozott. Az első árákat tengeri ismeretekből Franz Timmermann kapta. Egyszer Timmermannal születésnapján (1688. május 15. és június első napjai között) Péter Izmajlov falu csónakjától távolabbra járt egy kázzal és szövetekkel dedapja, Nyikita Ivanovics Romanov bojár kis úcska csónakját.

Arról, ez hogyan történt, I. Péter ezt írta az 1720. évi Tengeri Szabályzat előszavában: Éppen Izmajlovban voltunk lenudvaron, és a csónakban születésnapján, ahol Nyikita Ivanovics Romanov nagypapa dolgai heverték, megírtam a kázzal és a fűvel egy kázzal, és megkérdeztem Franz-ot (Timmerman a szerző), milyen hajó ez? Azt mondta, hogy csónak angol. Azt kérdeztem, hol használik. Azt felelte, a nagyobb hajókon kázzal és szőlő-tőrszék.

A hajócska javítását a holland Karsten Brandt-ra bízta, aki a holland mesterek csoportjával érkezett Oroszországba az első orosz hadihajó, az Orjol (Sas) építésére. Az Orjol megépítése után Brandt hajócskát és a hajótest segédjeként (közvetlenül a szerző) szolgált rajta.

K. Brandt részvételével a hajócska javításában egyik október 1-én a maga idejében, a történelmi és sajtóban létrehozott vitájának, a hajócska szerkesztéséről.

Három vizsgálatot végáltak. Egyes szerzők bebizonyították, hogy a hajócskát holland hajóépítő korszak-tették Orjol-lal egyidőben, mások a szerzősége az orosz mestereknek tulajdonították, a többiek ragaszkodtak az I. Péter szavaira alapozott álláspont, hogy a hajócska Angliában készült. Manapság a történelmi és a harmadik álláspontot részesítik előnyben. A hajócska I. Péter általi megépítése óta eltelt már háromszáz év, de az érdeklődés iránt csökken, a tudományos vita a mai napig nem fejeződött be.

Brandt, természetesen elsajátította az állásunkat, nemcsak gyorsan megjavította a hajócskát, hanem a fiatal cserje első oktatója is lett annak irányításában.

I. Péter Á-gy emlékezett:

a Jauzán manávereztünk, ami nekem érdekes és egyszerű volt. Azután, amikor gyakran használtam, és a csónak mindig jól forgódot, de erőtlen a partnak tartott, és megkérdeztem, miért csinál Á-gy, és azt felelte, hogy szék a folyó, akkor átvittem a Proszjanov víztorozásra

Sok év múlva, 1719-ben, értekezve a szék Jauzán és az izmajlovi Proszjanov víztorozásán tett első hajózársait, azt írta, hogy a hajó nem sok időre szereztem, de a vadászat (hajózárs a szerző) árára jobb lett.

Természetesen, a kicsi és kanyargós Jauza folyó és a Proszjanov víztorozás messze nem a legideálisabb helyek voltak a fiatal cserje szárazrakozásból épített hajózársaira. K. Brandt segítségével nagyon hamar természetesen elsajátította a hajócska irányításának művészetét, és megismerte a vitorlázatot.

Páter megtanulta bármilyen időben kényelmesen gyorsan felszerelni a vitorlást, és boldogulni vele a gyakran változó szélben. Karsten Brandtot lenyűgözte I. Páter szánni nem akarás energiája, nem mindennapi öröklés a tenger ismeretek iránt. Egészen keves időt eltelt azóta, hogy az első árákat adta a fiatal cárnak a császárnak iránytájjal. májris hallgatja figyelmesen Páter tanácsait és feltételezéseként. Jól megértette, hogy Páternek nem elég a folyó víz-átvitel szimulációja. És a császárnak is Páter gyorsan kintette magát. Teljes egészében alkalmas volt nagy hűvös iránytájjal is.

1688 júliusában a fiatal cár elutazott a Peseljev tóhoz, ahol teljesen átadta magát a pereszlavi szárazoztatás flottilla látványának. A hajócskát pedig, a cári parancs értelmében, 1701-ben átszállították a Moszkvai Kremlbe, ahol gondosan őrizték 1722-ig. Ezalatt a hajócskát hirtelen javították. 1722-ben átindokba kapta Filip Palcsikov.

Megmaradt a dokument, amiből világosan látszik, hogy a javítás munkái iránt maga a cár is öröklés, és azokat kíméletlenül felelőselete alatt folytatták.

Palcsikov körösei és Páter vájlaszai:

1. Amikor a hajócskát bevonjuk, befesteni-e a rezezt fém festékkel?

Befesteni.

2. Kijavítani-e a régi festést?

Kijavítani a félkör és a farkazat kivételével.

3. A faragások, ahol megsérültek, kijavítani-e festékkel?

Ne csinálják nékül.

4. Az árboc a régi maradjon, vagy új legyen; és ha új, a felső része olyan vastag legyen-e, mint a régié? (Az árboc Palcsikov eltt K. Brandt készítése)

Újat készíteni, és olyan legyen, mint a régi.

5. Az orrsudár megfelelő-e?

Tartalomként készíteni.

6. Lobogót, újat készíteni-e, és milyen?

Felülre az államfát, alulra a királyit.

7. Orrlobogót az orrsudárra, készíteni-e? A régi egy államfát és egy orrlobogót?

Készíteni.

8. A régi kormény rővid. Főlek, hogy nem lesz hatásos. A régihez csinálni toldást, vagy újat készíteni?

Újat készíteni. A régihez a toldást elkészíteni, de megörkezéseig a régi ne bántás.

A szűvegbe írt látható, hogy az 1722-es javítás nem volt jelentős, akárcsak 1874-ben, amikor a hajócskát csak kicserélték az elhajlott gerincet és átfestették a hajótestet, részlegesen kijavították a dekorációt. 1969-ben a hajótestet speciális fegyverekkel átműtötték. A restaurátorok megállapították az orrlobogó-rúd helyét, újat készíteni az új elveszett, fából készült, vasalt kőfeszés-tű (macskafej a ford.) helyett, főmből elkészítették az újgyőző májsolatát.

Milyen módon lett a Páter által vőletlenül megtalált kirándulás császárnak nemzeti tengeri relikviává, honnan kapta az orosz flotta nagypapja elnevezést?

1720. július 27-én a hregami győzelem tiszteletére Árt Háladás szavai-ban a novgorodi őrsék, Feofan Prokopovics a hajócskát-ről a kővetkezket mondta: Ki nem mondja, hogy a kis hajócska a flottának olyan, mint a mag a fájnak? A hajócska jelentősége kiemelkedő. A tanácsom, a hajócskát rendbe hozni és kincsét megőrizni árán említek eljövendőnek!

Láthatóan ez a tanács Páternek írt kőst adott a hajócska, mint a leendő orosz hadiflotta jelképe, jelentőségeknek felnagytájjal.

1722 januárjában, Oroszországnak az Ázszaki háboróban Svédorszáig felett előrt győzelmét Ánnepelve, amiben szerepet játszott a flotta, a cáj megparancsolta a Hajáscska elhelyezését a Kremlben egy speciális talapzatra, hogy mindenki megnézhesse. A Hajáscska mellett helyezték el azon nagy hajás makettjeit, melyek részt vettek a háboróban.

A Ánnepség után Páter elhatározta a Hajáscska átszállásait Szentpétervárra. A Hajáscska szállása nagy ávatosággal történt.

A parancsban, melyet Korenyev gárda-ármester kapott, megjegyezték: Utaznod a hajáscskával, és elvinni Slisszelburgig posta fogaton és átközben figyelmesen nézni, hogy ne sérüljön meg, mivel a hajás régi, ezért csak nappal menni kell. Állni, és ahol gárdák vannak, azokon ávatosan átvinni a vízrosokban és a falvakban az udvarokon és az utcákon se nem megállni vele a tézek elkerülése végett, ahol szükség esetén megállni, azt a vízrosokon és falvakon ká-vál, a mezőn kell, messze az ápáletektől, és mellé ártani kell állástani, amihez kapsz káplárt és 12 fős katonát a paraszás esik a Hajáscska mellé, egészen és ápságben Pátervárra szállásához szükség esetén segátsággal bizá egészen addig, hogy a szállás átvonalán az áreg hidakat meg kell javítani, és ájakat kell ápáteni.

Nagy hánapig tartott az orosz flotta nagypapájának utazása. 1723. május 30-án Ánnepélyesen kászántáste a Náván az Alekszandro-Nyevszkij kolostor falánál a Návai Flotta a Pátervári magántulajdonban lévő hajás flottája Páter parancsa szerint a Hajáscska fogadásának ceremóniájában a részvétel kátelez volt. A Hajáscska fogadását meg nem jelenő hástulajdonosokat szigorúan megbársáigolták. Megmaradt ezen hástulajdonosok listája, amire Páter rájrt: Az ilyen jelentés bánt minden hára 15 rubelt kivetni. A kávetkez nap a Hajáscska a Návai Flotta háinak ká-sáretében átháztott a Páter-Pál erádház, ahonnan 31 dá-szávással ádvázátták. A Hajáscska három dá-szávással válaszolt az ádvázásre.

A Hajáscska első találkoása a Balti Flotta hadihajásával 1723. augusztus 11-én történt, a Nistadt-i báke kátes Ávfordulásának elástáon. Ennek az eseménynek a tiszteletére a hajás felsorakoztak a kronstadti ávben. Áenne feldá-szá-tve kászántátták a résztvevőket. Hiszen az eráfeszá-tásá kávön alakult meg alig ább, mint huszá erás tengeri hadiflotta.

A napsütéses, nyugodt nap csendjét ágyávések tárták szét. Minden hajás ádvázáste a sor mellett elhalad Hajáscskái-t. A hajáscska személyzete nem mindennapi volt. A kormánynál maga I. Páter ált, magára vé ez alkalommal a kvártálmester tisztelet, Pjotr Mihajlovics admirálisként. Az evezőknél Pjotr Ivanovics Sziversz és Thomas Gordon altengernagyok, Naum Akimovics Szenjájvin és Thomas Saunders ellentengernagyok. Alekszandr Danyilovics Mensikov altengernagy a málysgárá szerepét táltáste be. A flotta feldzeichmeistere (fá-tááre a szerá), Otto volt a tázár. A hajás parancsnoka a 62 éves Fedor Matvejevics Aprakszin vezértengernagy, az Azovi hájárat, Viborg elfoglalása, a Hankái-átközlet résztvevéje volt.

A flottaparancsnoki csásnak dá-szá-sáretében a Hajáscska Ánnepélyesen elhaladt a 21 sorháás és egy áb háás sorfala elátt. Tább mint másfálezer áveg tisztelgett neki. Ezt a Hajáscska viszonzta a saját ágyáibá.

Az Ánnepi ceremónia után Pjotr Mihajlovics zászláshájásjin, a Szent Katalin-on bád kávetkezett, amin részt vettek a flottaparancsnokok, háparancsnokok, káfáldi kávetek. A Hajáscska tiszteletére emelve pohárt, I. Páter felkiáltott: Nézzétek, az unokák hogy Ánnepik és ádvázlik a nagypapát! Tále, az isteni flotta segátsággal dá Ászakon, rettegés az ellenságnak, haszon és védelem az országnak!

A Nistadt-i báke Ánnepének napján, augusztus 30-án a Hajáscskái-t Ánnepélyesen kiállásták a Páter-Pál erá Uralkodási melládján. Ugyanakkor ez a hely számra messze nem volt ideális. Egy ideig a szabad ág alatt állt, és 1724 február kázepán fedték be olajos vitorlavászonnal. 1761-ben, a Páter-Pál erádben A. F. Viszt ápá-tász terve alapján elegáns pavilon ápált, a Hásháziká.

Elismerve a Hajáscskái-nak a flotta átrehozásában játszott szerepét, amely egész sor csillagás győzelmet aratott a svéddek felett, szárdan megvetette lábát a Balti-tengeren és segá-tette a győzelem kivá-vásait az Ászaki háboróban. Páter parancsot adott, kátelez ávé, hogy minden vá-zi Ánnepságet a Nistadt-i báke megkátáse napján a Hajáscska részvételével történi szemléável kell kezdeni.

Ugyanakkor I. Páter halála után ez a parancs a feledés homályába veszett.

A Hajáscska mindössze náhájny alkalommal hagyta el helyét. A Návánál elteráá város alapástása száz éves Ávfordulásának megánnepásekor, 1803. május 16-án az orosz flotta nagypapája a Náván, a Szenátus tárral szemben állá, 110 ágyás Gavriil háás fedázetán volt. A Hajáscska Ánnepi ársággát a páteri idák nágy, száz tengerásze adta.

A kávetkez fontos és hosszú utazást a Hajáscska 1872-ben tette meg. Ánnepi kárálmányek káztátt Moszkvájban szállásták, ahol megnyitották I. Páter száletése kátszázadik Ávfordulásának szentelt Politechnikai Kiállástási tengerászeti részleg a há-res orosz flotta nagypapája megszemléásável kezdá dt.

1928-ban a Hajócskát a Péter-Pál erődéből átszállították a Peterhof-i parkba, és a korábbi Madár-házban helyezték el. 1940 augusztusában a Dolgozókat Közlőjeinek Leningrádi Tanács vb-a határozatot hozott a Hajócska átvételéről az oroszoktól a Kézponti Hadi-Tengerészeti Múzeumba, ahova is, még ugyanazon év szeptember 3-án át is szállították. Nagy Honvéddé: Házborát alatt a Hajócska ismét elhagyta Leningrádot: 1941. június 16-án egy folyami uszályon Uljanovszk-ba szállították, ahonnan 1946 márciusában vasútton tért vissza a múzeumba.

Házromszáz év múlt el azóta, hogy I. Péter megtalálta a Hajócskát, ami a nemzeti flotta létrehozásának kezdetét jelentette.

*a Hajócska számára a kutatás, a hajótest, a vitorlázat pontos méreteinek megállapítása, a Hajócska házromszáz-éves évfordulóján vele történetét legfontosabb események pontosítása A. A. Larionov, a Kézponti Hadi-Tengerészeti Múzeum hajózástechnikai és modell-társulási részlege vezetőjének a munkája. Néhány általa publikált szöveg és tervet használnak fel e cikk szerzői az alábbiakban. A legpontosabb mérések megállapították, hogy a Hajócska hossza (minden mérés mellett) 6,906 m, szélessége a hajózat nélkül 1,911 m, szélessége a hajózat egy részét 1,968 m, hajóoldal magassága középen 0,848 m, oldalmagasság az orr-kétnél 0,997 m, a farok 1,003 m, az árboc magassága 6,606 m. A csónaktest térfogata 1837-ben megmértve 78 pud és 22 font (1268,71 kg). Köszönet: A. A. Razdolgin, M. A. Fatejev A Tengeri dicsőség kurzusán kétfelvételnek anyaga alapján Oroszból fordította: Kurusa Sándor